
Twee stromen in het lokale politielandschap? Een discussienota

Op 10 juli 2017 werden in de *Staatscourant* nieuwe beleidsregels buitengewoon opsporingsambtenaar (boa) gepubliceerd¹. Deze beleidsregels maken deel uit van het vernieuwde boa-bestel, waarin overigens van dezelfde 6 domeinen sprake is als in het eerdere boa-stelsel: (I) Openbare ruimte, (II) Milieu, welzijn en infrastructuur, (III) Onderwijs, (IV) Openbaar Vervoer, (V) Werk inkomen en zorg en (VI) Generieke opsporing.

Aan het opstellen van nieuwe beleidsregels lagen vooral twee ontwikkelingen ten grondslag, namelijk:

- uitbreiding van de mogelijkheden tot inhuur: Inhuur van particuliere functionarissen als boa's is nu mogelijk in domein I Openbare ruimte, domein III Onderwijs en domein IV Openbaar Vervoer;
- wijziging in de verhouding tussen Nationale Politie en boa's. Tot voor kort werd de politie geacht de operationele regie over de boa's te voeren, thans is er sprake van operationele samenwerking om zo het belang van een goede samenwerking te onderstrepen.

De wijziging in de verhouding tussen Nationale Politie en boa's is voor de Stichting Maatschappij en Veiligheid (SMV) aanleiding om de rol van gemeentelijke boa's opnieuw ter discussie te stellen. Eerder dit jaar publiceerde de SMV al een discussienota over lokale handhaving door de Nationale Politie². In die discussienota pleitte de SMV ervoor dat de Nationale Politie weer het hele spectrum van de lokale handhaving tot haar werkterrein zou gaan beschouwen. Dat betekende ook dat de Nationale Politie haar veronderstelde operationele regierol over boa's daadwerkelijk zou dienen te vervullen. Nu in het nieuwe boa-bestel er niet langer geen sprake is van operationele regie van de politie over boa's, maar van operationele samenwerking tussen politie en boa's, acht de SMV het noodzakelijk om de huidige situatie in de lokale handhaving opnieuw ter discussie te stellen.

Maar alvorens dit te doen zal eerst het vernieuwde boa-stelsel kort worden beschreven.

Het vernieuwde boa-bestel in vogelvlucht

Omschrijving boa's

Publiekrechtelijke en privaatrechtelijke organisaties zijn belast met de uitvoering en de handhaving van met name bijzondere wetgeving en verordeningen van provincies, gemeenten en waterschappen. Indien nodig kan aan werknemers van deze organisaties een opsporingsbevoegdheid worden toegekend. Zij zijn dan boa. Daarvoor is nodig dat zij beschikken over een titel van opsporingsbevoegdheid (doorgaans verleend door de Minister van Veiligheid en Justitie) en over de vereiste bekwaamheid en betrouwbaarheid.

¹ Beleidsregels Buitengewoon Opsporingsambtenaar, in: *Staatscourant*, Nr. 36058, 10 juli 2017.

² SMV, *Lokale handhaving door de Nationale Politie: een discussienota*, Den Haag: Stichting Maatschappij en Veiligheid (SMV), mei 2017.

Een boa is anders dan een reguliere politieambtenaar geen integrale handhaver met algemene opsporingsbevoegdheid, maar heeft een specifieke en afgebakende taak.

Buitengewoon opsporingsambtenaren (boa's) zijn actief op het gebied van toezicht en handhaving. In 2014 waren er volgens Justis³ ongeveer 25.000 boa's in Nederland werkzaam⁴. Deze boa's hebben opsporings- en geweldbevoegdheden die zijn verbonden aan de taak die zij uitvoeren. Deze taken zijn ondergebracht in zes domeinen. In onderstaande door Justis opgestelde tabel staan per domein functies die boa's kunnen vervullen.

Domeinen en functies van boa's

Domein	Functies (voorbeelden)
I. Openbare ruimte	Parkeercontroleur Gemeentelijk opsporingsambtenaar Brandweercommandant
II. Milieu, welzijn en infrastructuur	Milieu opsporingsambtenaar Jachttopziener Voedsel- en warencontroleur
III. Onderwijs	Leerplichtambtenaar
IV. Openbaar vervoer	Controleur Openbaar vervoer Medewerker service en veiligheid
V. Werk, inkomen en zorg	Sociaal rechercheur Inspecteur arbeidsomstandigheden Belastinginspecteur
VI. Generieke opsporing	Medewerker verkeershandhaving Arrestantenverzorger Politieboa Douane ambtenaar Koninklijke Marechaussee

Politiebevoegdheden en geweldsmiddelen

De Minister van Veiligheid en Justitie bepaalt welke politiebevoegdheden een boa kan gebruiken, namelijk toepassing van geweld of vrijheid beperkende middelen en de bevoegdheid tot een veiligheidsfouillering. Ook kunnen aan boa's geweldsmiddelen worden toegekend:

- handboeien (optioneel bij domein I Openbare ruimte, domein II Milieu, welzijn en infrastructuur, domein III Onderwijs, domein IV Openbaar vervoer, domein V Werk, inkomen en zorg, domein VI Generieke opsporing);
- wapenstok (optioneel bij domein I Openbare ruimte, domein II Milieu, welzijn en infrastructuur, domein IV Openbaar vervoer, domein VI Generieke opsporing);
- pepperspray (optioneel bij Domein I Openbare ruimte, domein II Milieu, welzijn en infrastructuur, domein VI Generieke opsporing);

³ Justis is een dienst van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Justis verstrekt aktes van opsporingsbevoegdheid aan boa's, kijkt of boa's over de benodigde diploma's beschikken en toetst de betrouwbaarheid van boa's.

⁴ Dienst Justis, *Buitengewoon opsporingsambtenaren: aantal, soorten en betrouwbaarheid*, Den Haag: Ministerie van Veiligheid en Justitie, februari 2014.

- vuurwapen; (optioneel bij domein II Milieu, welzijn en infrastructuur, domein VI Generieke opsporing);
- gecertificeerde diensthond (optioneel bij domein II Milieu, welzijn en infrastructuur, domein VI Generieke opsporing).

Boa's in bezoldigde overheidsdienst

Gelet op de grote impact van het gebruik van opsporingsbevoegdheid en geweldsmiddelen zijn boa's in beginsel in bezoldigde dienst bij een publiekrechtelijke rechtspersoon of een privaatrechtelijke rechtspersoon waarvoor de volgende voorwaarden gelden:

- bij een BV of NV zijn de aandelen volledig in handen van de overheid (bijvoorbeeld één of meer gemeenten);
- bij een stichting of vereniging mogen er geen private partijen in het bestuur zitting hebben. Tevens dienen de posities binnen het bestuur functie gebonden te zijn. Bijvoorbeeld, een burgemeester bekleedt zijn of haar positie in het bestuur ambtshalve en niet als privé persoon.

Er zijn drie uitzonderingen op het beginsel dat boa's in bezoldigde dienst van een overheidslichaam werkzaam zijn, namelijk:

- functies met specifieke en beperkte taken met een zwaarwegend maatschappelijk belang. Denk aan boa's bij particuliere werkgevers die met een publieke taak zijn belast of boa's die door privatisering zijn overgeheveld van de publieke sector naar de private sector;
- inhuur van een particuliere functionaris als boa. Dit kan voor domein I Openbare ruimte, domein III Onderwijs en domein IV Openbaar Vervoer.
- Het lopen van een stage met de status van boa.

Lokale handhaving door boa's

In de afgelopen decennia zijn geleidelijk aan gemeentelijke toezicht- en handhavingsorganisaties van de grond gekomen. De kiem van deze ontwikkeling werd gelegd door de Commissie-Roethof. In 1984 stelde deze commissie vast dat de aanpak van (toen nog kleine) criminaliteit door louter politie en justitie een onmogelijke opgave is. De Commissie-Roethof gaf aan dat ook andere partijen een bijdrage kunnen leveren. Gemeenten hebben sindsdien de handschoen opgepakt en zijn zich daadwerkelijk gaan bezighouden met de aanpak van ergernissen in de publieke ruimte. Door gemeenten werd een steeds groter beroep gedaan op stads-, parkeer-, parkwachten en vele 'andere' soort wachten, die de voorbode waren van de huidige groei van gemeentelijke ambtenaren met buitengewone opsporingsbevoegdheden (de zogenaamde gemeentelijke boa's), die werkzaam zijn in domein I Openbare ruimte. De taken van de gemeentelijke boa's werden steeds ruimer; zij waren niet alleen met toezicht belast, maar ook met handhaving. Thans vormen de gemeentelijke boa's een herkenbaar patroon in het straatbeeld.

De uitbouw van gemeentelijke boa's werd extra gevoed door het zich steeds meer terugtrekken van de politie uit de publieke ruimte. Als argument hiervoor voerde de politie aan dat zij zich diende te concentreren op haar 'kerntaken', met name het 'boeven vangen'. Met de komst van de Nationale Politie in januari 2013 is de terugtrekkende beweging van de politie uit buurten en wijken alleen maar versterkt.

Eerste SMV verkenning naar gemeentelijke boa's in 2012

Voor de Stichting Maatschappij en Veiligheid (SMV) was de steeds bredere taakstelling van gemeentelijke boa's al in 2012 aanleiding om de verhouding tussen de gemeentelijke boa's en de reguliere politie eens kritisch tegen het licht te houden⁵. Op grond van dit onderzoek stelde de SMV vast dat er in ons land een bonte verzameling van gemeentelijke boa's actief was. Zij functioneerden bij wijze van spreken in allerlei soorten en maten. Ook maakte de stichting zich zorgen over het sterk wisselende opleidingsniveau van boa's in gemeenten. Dat riep de vraag op of de kwaliteit van optreden in alle gevallen was gewaarborgd. Professionalisering leek dringend gewenst⁶.

De SMV zette grote vraagtekens bij de toen nog veronderstelde operationele regie van de politie⁷. Gemeentelijke boa's opereerden in een grote mate van vrijheid. Aansturing door de politie, gezamenlijke briefing en debriefing van politie en gemeentelijke boa's ontbraken veelal. En ook de onderlinge informatie-uitwisseling tussen politie en gemeentelijke boa's verliep doorgaans uiterst gebrekkig.

In deze eerste SMV verkenning naar lokale handhaving door politie en gemeentelijke boa's zijn ook burgemeesters geraadpleegd⁸. Ten aanzien van de lokale handhaving brachten burgemeesters naar voren dat:

- de politie zich steeds meer concentreerde op het opsporen van strafbare feiten en het verlenen van (nood)hulp;
- de politie niet beschikte over een structurele capaciteit voor het houden van toezicht en handhaving. De gemeentelijke boa's vulden deze gaten steeds meer op;
- het terugtrekken van de politie uit buurten en wijken voor de gemeenten aanleiding was eigen handhavingsorganisaties te ontwikkelen;
- het takenpakket van de gemeentelijke boa's steeds breder werd en de roep om uitbreiding van de bevoegdheden luid klonk.

Al met al constateerde de SMV toen dat er sprake was van de opbouw van gemeentelijke toezicht- en handhavingsorganisaties, die de gaten opvulden die de politie in het publieke domein liet vallen. De 'nieuwe gemeentepolitie' leek onherroepelijk een feit.

SMV verkenning naar gemeentelijke boa's in 2017

Zoals vermeld heeft de SMV recentelijk (2017) wederom een verkenning verricht over hoe het met de lokale handhaving is gesteld⁹. Deze verkenning is gebaseerd op:

- een in opdracht van de SMV verricht literatuuronderzoek van Ronald van Steden, verbonden aan de afdeling Politicologie & Bestuurskunde van de Vrije Universiteit Amsterdam¹⁰;

⁵ Dit onderzoek is in opdracht van de SMV uitgevoerd door Ronald van Steden van de afdeling Politicologie & Bestuurskunde van de Vrije Universiteit Amsterdam en door de SMV gepubliceerd: *Veelvormig en versnipperd. Gemeentelijke toezichthouders en handhavers in het publieke domein*, Den Haag: Stichting Maatschappij en Veiligheid (SMV), 2012.

⁶ Uit een recent Nijmeegs proefschrift blijkt overigens dat hier sprake is van aanloopproblemen van een nieuwe zich nog ontwikkelende beroepsgroep: Teun Eikenaar, *Municipal disorder policing. Dealing with annoyances in public places*, Den Haag: Eleven International Publishing, 2017.

⁷ In het vernieuwde boa-bestel is de operationele regie door de politie los gelaten. Thans is sprake van operationele samenwerking om het belang van goede samenwerking tussen politie en boa's te onderstrepen.

⁸ Op 29 maart 2012 heeft de voorzitter van de SMV, prof. mr. Pieter van Vollenhoven, een samenvatting van de resultaten van het genoemde VU onderzoek naar het functioneren van gemeentelijke boa's in een brief voorgelegd aan burgemeesters met het verzoek om commentaar op de resultaten van het onderzoek.

⁹ SMV, *Lokale handhaving door de Nationale Politie: een discussienota*, Den Haag: SMV, mei 2017.

- een op verzoek van de SMV geschreven essay van Auke J. van Dijk, strategisch beleidsmedewerker bij de Nationale Politie¹¹.

Uit het literatuuronderzoek van Van Steden (2017) komt een ambivalent beeld over gemeentelijke boa's en hun samenwerking met de politie naar voren. Er ontbreekt een heldere politieke visie op gemeentelijke boa's die desondanks steeds meer taken krijgen te vervullen. Ondanks aanzetten tot professionalisering bestaan er nog steeds twijfels over de kwaliteit van de vaardigheden van gemeentelijke boa's.

De Nationale Politie wenst haar verankering in buurten en wijken te versterken, maar deze wens staat op de tocht nu zich een laag gemeentelijke boa's tussen de basispolitiezorg en de burgers heeft genesteld. Dit kan averechtse effecten voor de Nationale Politie teweegbrengen. Minder zichtbare, toegankelijke en benaderbare (wijk)agenten ondermijnen het vertrouwen van burgers in de politie. Daarnaast constateert Van Steden een krachtige lobby van gemeenten voor uitbreiding van taken en zwaardere geweldsmiddelen voor hun boa's. Zodoende versterkt zich het beeld van de 'nieuwe gemeentepolitie'.

Van Dijk (2017) tapt in zijn essay uit een geheel ander vaatje¹². Hij stelt vast dat de Nationale Politie geen opvatting heeft over de verhouding tot de gemeentelijke boa's. Maar het ontbreken van een visie kan niet verhullen dat de politie er in wezen tevreden over is dat toezicht en handhaving door de gemeenten nieuwe gestalten krijgen. Daar komt bovenop dat de nationale overheid en de lokale overheden deze ontwikkeling impliciet toejuichen. Het gaat om een geleidelijke ontwikkeling zonder expliciete keuzes en stellingnames. Het is een ontwikkeling die de nationale overheid, gemeenten en de Nationale Politie kennelijk als een vaststaand 'gegeven' beschouwen.

Het beleid rond de lokale handhaving is niet gebaseerd op keuzen, maar op voortdurende aanpassingen aan de gegroeide praktijk. Er is sprake van een stilzwijgende consensus, zonder visie. Voor de Nationale Politie geldt dat zij nog altijd 'formeel' zorgt voor lokale handhaving, maar tegelijkertijd maakt zij er te weinig capaciteit voor vrij en vindt zij het prima dat gemeenten in belangrijke mate toezicht en handhaving overnemen.

Uitbreiding van gemeentelijke boa's en gelijktijdige groeiende afstand van de politie tot de lokale bevolking betekenen dat de Nationale Politie in feite ondoordacht voor justitiële politie kiest. Overheden modderen op soortgelijke voet voort. Het ontbreekt hun aan een visie wat 'gemeentelijke handhaving' nu precies inhoudt. Verdergaan in de geest van de huidige stilzwijgende overeenstemming over de verhouding tussen politie en gemeentelijke boa's plaveit, zeker in grotere gemeenten, de weg naar een nieuwe vorm van gemeentepolitie zonder dat daar goed over is nagedacht.

¹⁰ Ronald van Steden, *Van buitengewoon opsporingsambtenaren naar politieursurveillanten. Een visie op gemeentelijke handhavers*, Den Haag: Stichting Maatschappij en Veiligheid (SMV), 2017.

¹¹ Auke J. van Dijk, *De toekomst van lokale handhaving reframed*, Den Haag: Stichting Maatschappij en Veiligheid (SMV), 2017.

¹² Deze passage is mede gebaseerd op een artikel van Auke J. van Dijk en Pieter-Jaap Aalbersberg (politiechef Eenheid Amsterdam van de Nationale Politie) dat in belangrijke mate het gedachtengoed van het essay weergeeft. Zie: Auke J. van Dijk en Pieter-Jaap Aalbersberg, Gemeentelijke handhaving en politie, in: *het Tijdschrift voor de Politie*, jrg. 79 / nr. 1/ 2017, pp. 6 – 8.

Volgens Van Dijk is het echter noodzakelijk principieel te kiezen tussen een nieuwe vorm van gemeentepolitie of een ander perspectief op handhaving, waarbij Van Dijk uitdrukkelijk voor het laatste kiest. In het perspectief van Van Dijk bestaat er een fundamenteel onderscheid tussen politie en gemeentelijke boa's. Gelijkwaardig optrekken wil niet zeggen 'gelijk zijn'. De rol van gemeentelijke boa's is volgens Van Dijk het bevestigen van de normen en het ondersteunen bij gedragsverandering. Gemeentelijke boa's zijn er niet om aan burgers straffen op te leggen. Zij opereren op voor de gemeenten relevante domeinen: wonen, werken, opleiding, sociale ondersteuning, onderhoud en inrichting van de openbare ruimte. Het gebruik van geweldsmiddelen is daarbij uit den boze. Door haar geweldsmonopolie onderscheidt de politie zich van de gemeentelijke boa's.

Om problemen en incidenten te voorkomen acht Van Dijk lokale verankering van de politie geboden. Volgens hem heeft de politie hier in de afgelopen jaren nadrukkelijk onvoldoende werk van gemaakt. Terugkeer in wijken en buurten maakt de politie weer een betrouwbare ruggensteun bij het handhaven van de openbare orde en hulpverlening. In zijn ogen zijn er dan voor gemeentelijke boa's nog veel taken weggelegd die rechtstreeks betrekking hebben op de rol van gemeenten in ons staatsbestel. En die rol onderscheidt zich fundamenteel van de politie.

Nieuwe versnippering

Volgens de SMV is er met de invoering van de Nationale Politie onvoldoende aandacht besteed aan de consequenties die verbonden zijn aan de terugtrekkende beweging van de politie uit buurten en wijken en aan de komst van de huidige gemeentelijke boa's. Gelet op het gegeven dat de Nationale Politie thans is ondergebracht bij het ministerie van Veiligheid en Justitie; gelet op het gegeven dat regelmatig gesteld wordt dat de eigenlijke taak van de politie boeven vangen is ("de politie beperkt zich meer tot kerntaken en komt (gevoelsmatig) op grotere afstand van gemeenten te staan") en gelet op het gegeven (zoals de VNG het stelt) dat de gemeenten verantwoordelijk zijn voor de inzet van gemeentelijke handhavers en bepalen hoeveel er noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de diverse taken, ontstaat naar de mening van de SMV niet alleen de schijn, maar gaat de Nationale Politie in werkelijkheid steeds meer functioneren als een justitiële politie. Naast de Nationale Politie ontstaan – zoals de VNG stelt – professionele handhavers die naar verwachting in 2020 allen overgestapt zullen zijn naar één nieuw modeluniform.¹³

Naar de mening van de SMV dreigt hiermee een versnippering te ontstaan die bij de totstandkoming van de Nationale Politie nooit de bedoeling is geweest¹⁴. Niet alleen worden nu de twee politietaken, opsporing en handhaving van de openbare orde, voor het eerst gesplitst. Maar eveneens ontstaan nu nieuwe gemeentelijke handhavingsorganisaties die niet alleen een veel grotere versnippering teweeg gaan brengen, maar eveneens de onlosmakelijke verbondenheid van de twee taken zullen gaan doorbreken.

Gelet op die twee van oudsher bestaande politietaken had zowel het ministerie van Veiligheid en Justitie alsmede de Nationale Politie veel zorgvuldiger moeten omgaan met en aandacht moeten schenken aan de handhaving van de openbare orde waarvoor de burgemeesters verantwoordelijk zijn. De huidige gang van zaken laat zich immers totaal niet rijmen met de filosofie achter de

¹³ 'Visie boa in de openbare ruimte', VNG; 'Handhaving sterk in de openbare ruimte. Omdat de burger dat van ons verwacht', VNG maart 2016

¹⁴ Bij zijn toespraak op 3 januari 2013 in Den Haag ter gelegenheid van de officiële start van de Nationale Politie noemde minister van Veiligheid en Justitie Opstelten het tegengaan van versnippering van de politieorganisatie één van de motieven voor de vorming van de Nationale Politie.

totstandkoming van de Nationale Politie. Eveneens kan men zich hierbij gaan afvragen of de beschikbare politiecapaciteit tussen de beide politietaken wel evenwichtig is verdeeld.

Toch naar Tweestromenland?

De SMV wenst principieel de trend naar een Tweestromenland, waarbinnen de gemeenten zich richten op de openbare ordehandhaving en de Nationale Politie zich sterker richt op de opsporing, te doorbreken. Volgens de visie van de SMV dient de Nationale Politie het hele spectrum van de lokale handhaving weer tot haar werkterrein te gaan beschouwen. Met de burgemeester als gezagsdrager en met de politie moet de sterkte en omvang worden bepaald die noodzakelijk is voor de handhaving van de openbare orde. Voor de handhaving van de openbare orde is het van essentieel belang dat de burgemeester weer zeggenschap heeft/krijgt en precies weet over hoeveel politiefunctionarissen hij of zij kan beschikken.

Met de bepaling in het vernieuwde boa-stelsel dat er thans sprake is van operationele samenwerking tussen de Nationale Politie en (ook gemeentelijke) boa's is het nog maar de vraag of het Tweestromenland kan worden voorkomen¹⁵. Met deze discussienota tracht de SMV te bewerkstelligen dat de politiek zich (nogmaals) uitspreekt voor één Nationale Politie met het behoud van de twee politietaken, opsporing en handhaving van de openbare orde, omdat die onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden. Gebeurt dit niet dan lijkt de beweging naar één Nationale Justitiële Politie, die belast is met de opsporing en naar verschillende handhavingsorganisaties in de gemeenten (de 'nieuwe gemeentepolitie') onherroepelijk. Het Tweestromenland is dan onontkoombaar.

Een mogelijkheid dit Tweestromenland te ontlopen is het nieuw leven inblazen van de functie van politieursurveillant of een variant daarvan (denk ook aan politievrijwilligers). Politieursurveillanten werden in het midden van de jaren negentig van de vorige eeuw bij de politie aangesteld met de bedoeling tegen relatief lage kosten de aanwezigheid van de politie in het publieke domein te vergroten ('meer blauw op straat'). Overwogen kan worden de huidige boa's de overstap naar de politie te laten maken in de rol van politieursurveillant. De SMV beseft dat deze operatie niet eenvoudig zal zijn. Politie en boa's putten immers uit verschillende financieringsbronnen. En ook lijken vele boa's niet zitten te wachten op een aanstelling bij de politie. Daar staat tegenover dat politieursurveillanten over ruime bevoegdheden beschikken, die zijn te vergelijken met die van collega-politiefunctionarissen met een hogere rang. Over die bevoegdheden beschikken de huidige boa's niet, bovendien zijn hun werkzaamheden sterk ingeperkt door hun binding aan domeinen. Dat geldt voor politieursurveillanten niet. Vroeger mochten deze surveillanten niet bewapend zijn maar dat laatste zou – gelet op de gewijzigde omstandigheden – kunnen worden herzien.

Mocht toch worden gekozen voor het Tweestromenland dan dient men zich te realiseren, dat een nieuwe versnippering van het politiebesteding zich zal aandienen, hetgeen in strijd is met de uitgangspunten van de Nationale Politie. Ook zal het noodzakelijk blijken, dat de nieuwe Gemeentepolitie zal dienen te beschikken over de bevoegdheid om vuurwapens te gebruiken.

¹⁵ Tot voor kort werd zoals eerder aangegeven de Nationale Politie geacht de operationele regie over de boa's te voeren, hoewel daar in de praktijk doorgaans weinig van terecht kwam.

Ten slotte

De huidige visieloze overdracht van taken door de Nationale Politie aan gemeentelijke boa's is voor de SMV aanleiding om te pleiten voor het opstellen van een landelijke lijst van taken die de Nationale Politie overdraagt aan derden. Dat is noodzakelijk omdat de politie thans sluipenderwijs kennelijk taken aan anderen overdraagt of overlaat. Het afstoten van de surveillance op de snelwegen naar Rijkswaterstaat is daar een voorbeeld van. Op de voorgestelde landelijke lijst kan een onderscheid worden gemaakt tussen taken die:

- 'blijvend' worden overgedragen. Regie van de Nationale Politie lijkt hierbij niet noodzakelijk; goede samenwerking wel;
- 'tijdelijk' worden overgedragen. Hierbij is het volgens de SMV van belang dat deze taken onder regie en verantwoordelijkheid van de Nationale Politie worden uitgevoerd.